20/04/2022

Κορίνθου Διονύσιος: Η Ανάσταση είναι ο πανηγυρικός επίλογος του δράματος του Γολγοθά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

“Αδελφοί μου, στους τρομερούς καιρούς μας με την λοιμική νόσο, τον πόλεμο στην γηραιά Ήπειρο μας, την ακρίβεια, την απειλή πείνας, τα αποτρόπαια εγκλήματα, κυρίως όμως με την αποστασία μας και την απομάκρυνσή μας από τον Λυτρωτή μας Αναστάντα Χριστό αν αισθανώμεθα πως μέσα μας υπάρχει κάποιος «Άδης», κάποιος «θάνατος», κάποια απογοήτευση, αποτελέσματα αυτά της «παντοειδούς» αμαρτίας, ας μην απελπισθούμε, ας μη λιποψυχίσουμε“, είπε μεταξύάλλων ο Μητροπολίτης Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους κ. Διονύσιος.

“Η Ανάσταση είναι ο πανηγυρικός επίλογος του δράματος του Γολγοθά. Μέσα στο άπλετο φως της Αναστάσεως όλα τα σημεία του Πάθους παίρνουν άλλη έννοια. Ο Σταυρός, η λόγχη, ο ακάνθινος στέφανος, ο κάλαμος, ο περιπαιχτικός χιτώνας, τα

καρφιά, όλα παίρνουν τώρα άλλη όψη. Δεν είναι τα σημεία του θανάτου, είναι απλώς τα σημεία της μάχης”, τόνισε.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου για το Πάσχα:

Προς

τον Ιερόν Κλήρον, τις Μοναστικές Αδελφότητες και τον Ευσεβή Λαόν της Ιεράς και Αποστολικής Μητρόπολης μας.

«Πάτερ παντοκράτορ και Λόγε και Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσεσι φύσις, υπερούσιε και υπέρθεε, εις σε βεβαπτίσμεθα, και σε ευλογούμεν, εις πάντας τους αιώνας». (Τροπ. η’ ωδής Κανόνος του Πάσχα).

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά, Χριστιανοί μου περιπόθητοι και ευλογημένοι, έφθασε και εφέτος η κοσμοπόθητη «νυξ και φωταυγής» κατά την οποία ακούεται και πάλι ο «καλός ο λόγος»! Ήλθε η εορτή των εορτών και το «Χριστός ανέστη» ακούεται σαν ιαχή, και το διαλαλούν τα πάντα, ενώ σε λίγο θα το σημάνουν γλυκόλαλα και οι καμπάνες των Εκκλησιών. Το σαλπίζουν ανά τους αιώνες αγγελικές φωνές:

«Ηγέρθη, καθώς είπε. Ουκ έστιν ώδε. Ίδετε τον τόπον όπου έκειτο ο Κύριος» (Μαρκ. ιστ’, 6). Το ψάλλουν μυριάδες χείλη. Γεμίζει η ατμόσφαιρα από την τρανή είδηση, την καλή αγγελία: «Χριστός ανέστη»! Το αποτέλεσμα της μάχης που έδωσε με τις δυνάμεις του σκότους ο Ιησούς και βγήκε Νικητής! Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!

Η Ανάσταση είναι ο πανηγυρικός επίλογος του δράματος του Γολγοθά. Μέσα στο άπλετο φως της Αναστάσεως όλα τα σημεία του Πάθους παίρνουν άλλη έννοια. Ο Σταυρός, η λόγχη, ο ακάνθινος στέφανος, ο κάλαμος, ο περιπαιχτικός χιτώνας, τα καρφιά, όλα παίρνουν τώρα άλλη όψη. Δεν είναι τα σημεία του θανάτου, είναι απλώς τα σημεία της μάχης˙ σημεία, που μαρτυρούν ότι εδόθη η μάχη κατά της αμαρτίας και προς τον «το κράτος έχοντα του θανάτου, τουτ᾽ ἔστι τον διάβολον» (Εβρ. β’, 14).

Όλα όσα κατά την Μεγάλη Παρασκευή εφαίνοντο ως σημεία του Πάθους αποκρουστικά και απαίσια, τώρα με την Ανάσταση του Ζωοδότου, είναι σημεία θριάμβου και δόξας ακατάλυτης. Σημεία που μαρτυρούν ότι στήθηκε το τρόπαιο του Χριστού κατά του θανάτου. Και ο Σταυρός και ο κενός Τάφος αλλά και τα σημεία των πληγών στο σώμα του Ιησού δεν είναι τίποτε άλλο, ει μη η διαβεβαίωση ότι εδόθη ήδη «η χάρις του Θεού η σωτήριος πάσιν ανθρώποις» (Τιτ. β’, 11).

Ο Χριστός είναι «ο ζων εις τους αιώνας και ο έχων τας κλεις (τα κλειδιά) του θανάτου» (Αποκ. α’, 18). Όσοι διψούν για ζωή και ενωθούν με τον Χριστό ζωοποιούνται. Οι νεκρές από την αμαρτία ψυχές ζωντανεύουν.

Και ο χώρος στον οποίο μπορούμε να συναντούμε τον Αναστάντα Χριστό για να μετάσχωμε της ζωής Του είναι η Εκκλησία. Στα δύο μεγάλα Μυστήρια της Αγίας Εκκλησίας μας, στο Άγιο Βάπτισμα και στην Θεία Ευχαριστία, γινόμεθα ένα με τον Αναστάντα Κύριο.

«Το Βάπτισμα είναι το Μυστήριον, εν τω οποίω ο πιστός δια τριπλής καταδύσεως και αναδύσεως εν τω ύδατι και της επικλήσεως του ονόματος των τριών προσώπων της Θεότητος, αναγεννάται υπό του Αγίου Πνεύματος καθιστάμενος καινή εν Χριστώ κτίσις», γράφει στη Δογματική της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας ο Καθηγητής Π. Ν. Τρεμπέλας (Τόμος 3ος, σελ. 67).

Με το Άγιο Βάπτισμα, καθώς βυθιζόμεθα μέσα στο νερό και βγαίνομε από την Αγία Κολυμβήθρα, συνθαπτόμεθα με τον Χριστό και ανιστάμεθα με τον Χριστό για να ζούμε νέα και αγία ζωή, συμμορφώνοντας την διαγωγή μας προς τις απαιτήσεις της ζωής αυτής, καθώς λέγει ο Απόστολός μας στις προς Ρωμαίους και Κολασσαείς επιστολές Του.

Με το Βάπτισμα την αμαρτία την «θάψαμε» και την «πνίξαμε» μέσα στα νάματα της Αγίας Κολυμβήθρας. Και με το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας κοινωνούμε τον Αναστάντα Χριστό. Μέσα μας τρέχει το Αίμα του Χριστού. Γινόμεθα, κατά την πατερική ορολογία, «σύσσωμοι και σύναιμοι Χριστού».

Έτσι το σώμα μας είναι σώμα του αναστάντος Χριστού και η ψυχή μας ζει από τώρα τον Παράδεισο και την αιωνιότητα.

Την πραγματικότητα αυτή προβάλλει ωραιότατα η Εκκλησία μας κατά τον Εσπερινό της Αναστάσεως το Μέγα Σάββατο, την κατ᾽ εξοχήν Βαπτισματική ημέρα, και εν συνεχεία στον Όρθρο και στην Θεία Λειτουργία της Αγίας και Μεγάλης Κυριακής. Από την αρχή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής η Εκκλησία ετοίμαζε τους Κατηχουμένους για το Άγιο Βάπτισμα κατά την ημέρα της Αναστάσεως.

Το εσπέρας του Μ. Σαββάτου διαβάζονταν τα 15 Παλαιοδιαθηκικά Αναγνώσματα, που προεικονίζουν το Άγιο Βάπτισμα.

Οι Ιερείς λευκοϊεροφορεμένοι βάπτιζαν τους Κατηχουμένους, που με αναμμένες λαμπάδες και λευκούς εμφώτιους χιτώνες εισέρχονταν στον Ναό για να λάβουν

από τον επίσης με λευκά άμφια Επίσκοπο το Μυστήριον του Χρίσματος και να ψάλλουν «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε Χριστόν ενεδύσασθε».

Στον Όρθρο, λοιπόν, της Λαμπρής ημέρας ο ιερός Δαμασκηνός, ως υμνωδός και μελωδός, προτρέπει ανά τους αιώνες να ψάλλουν οι Χριστιανοί: «Παντοδύναμε Θεέ, Πατέρα και Λόγε και Άγιο Πνεύμα, είσαι η θεία Φύση, που είναι ενωμένη στην Μονάδα και στην Τριάδα των Προσώπων και που ξεπερνάει και αυτή την Ουσία και τη Θεότητα. Στο Άγιο Όνομά Σου έχουμε βαπτισθεί και Εσένα δοξολογούμε στους ατέλειωτους αιώνες».

Άλλωστε αυτή ήταν και η θεία εντολή του Αναστημένου Χριστού στους Μαθητές Του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» (Ματθ. κη’, 19).

Ως και: «Ελάτε όλοι οι πιστοί να κοινωνήσουμε από τον καινούργιο καρπό του αμπελιού, την Θ. Ευχαριστία, σ αυτήν την επίσημη ημέρα της Αναστάσεως, που μας γεμίζει με θεία ευφροσύνη, ώστε να δοξολογούμε τον Κύριο, ως Θεό στους ατέλειωτους αιώνες». Όμως και στην Αναστάσιμη Θ. Λειτουργία οι πιστοί θα διατρανώσουν την αλήθεια «πολλάκις και ουχί άπαξ»: «Σώμα Χριστού μεταλάβετε, πηγής αθανάτου γεύσασθε»!

Ιδού, το πως και το γιατί με τα οποία εξηγούνται το θάρρος των πρώτων Χριστιανών και όλων των Αγίων στα μαρτύρια και στο θάνατο γενικώτερα. Έτσι αντιλαμβανόμεθα τον Κατηχητικό Λόγο του Ιερού Χρυσοστόμου:

Κανένας ας μη φοβάται τον θάνατο, γιατί μας ελευθέρωσε του Σωτήρος ο θάνατος. Τον έσβησε, τον πίκρανε, τον κατήργησε, του έβγαλε το κεντρί του, τον ενέκρωσε ο Χριστός εγερθείς εκ νεκρών»!

Και έτσι το Πάσχα γίνεται η διάβαση του ανθρώπου από το σκοτάδι στο φως, από την αμαρτία στην σωτηρία, από τον θάνατο στην ζωή.

Οι Χριστιανοί δια του Αγίου Βαπτίσματος ενώ δεν είμαστε υπό την εξουσία του Διαβόλου, γιατί δι᾽ αυτού ελευθερωθήκαμε˙ συνεχίζουμε όμως να είμαστε εκτεθειμένοι σε πειρασμούς «τετειχισμένοι» δι᾽ αυτού. Και την πραγματικότητα αυτή, απόρροια της πίστεως μας στην Ανάσταση του Χριστού, μας την θυμίζει εφέτος η συμπλήρωση εκατό (100) χρόνων από την μνήμη της Μικρασίας.

Όταν με τους απελευθερωτικούς πολέμους ελευθερώθηκαν η Θεσσαλία, η Ήπειρος, η Μακεδονία, η Θράκη και μεγάλωσε γεωγραφικά η Πατρίδα μας, με την Μικρασιατική εκστρατεία η «μικρή» Ελλάδα πέρασε τον Σαγγάριο ποταμό και

έφθασε έξω από την Άγκυρα και οι Μικρασιάτες, που υπέστησαν την πιο μακραίωνη δουλεία, περίπου 800 χρόνων, αφού πέρασαν στην ξενική κυριαρχία των Σελτζούκων Τούρκων από την μάχη του Ματζικέρτ, το 1071 μ. Χ., εχάρησαν ελπίζοντας στην ανάσταση του Γένους.

Η διχόνοια των Ελλήνων όμως αλλά και τα ξένα συμφέροντα αντί να χαρίσουν στην Μικρασία την πολυπόθητη ελευθερία έφεραν την Μικρασιατική καταστροφή. Από τα τρία εκατομμύρια των Ελλήνων της Μικράς Ασίας 700.000 εσφάγησαν, 1.500.000 αναγκάστηκαν να πάρουν τον δρόμο της προσφυγιάς είτε αμέσως με την καταστροφή είτε με την ανταλλαγή των πληθυσμών και 800.000 έμειναν στις πατρογονικές εστίες τους.

Αξιοσημείωτο τούτο όμως˙ οι δια της Ανταλλαγής Έλληνες πρόσφυγες πριν ξεκινήσουν για να έλθουν στην Μητροπολιτική Ελλάδα φρόντισαν να βαπτίσουν τα αβάπτιστα τέκνα τους και όλοι οι βαπτισμένοι να κοινωνήσουν των Αχράντων Μυστηρίων, παράδειγμα αδιαμφισβήτητο ο Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης και ο αναδεκτός του Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης!

Έχοντας μέσα τους το σπέρμα της Αναστάσεως δια του Θείου Βαπτίσματος οι Μικρασιάτες σήκωσαν τον «σταυρό» τους ημέρα με την ημέρα για να ζήσουν ως αναστημένοι. Δεν πρόδωσαν την Πίστη τους, δεν ξεπούλησαν την Παράδοσή τους.

Πήραν μαζί τους τις θαυματουργές Εικόνες του τόπου τους και τα Ιερά Λείψανα των Μικρασιατών Αγίων μας, συσπειρώθηκαν γύρω από την Εκκλησία και με τα δομικά στοιχεία της Ελληνικής ψυχής, την Ορθόδοξη Πίστη και το πνεύμα της ελευθερίας, διέσωσαν μνήμες και πέτυχαν να δημιουργήσουν νέο πολιτισμό βάζοντας την σφραγίδα τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της Πατρίδας μας.

Αδελφοί μου, στους τρομερούς καιρούς μας με την λοιμική νόσο, τον πόλεμο στην γηραιά Ήπειρο μας, την ακρίβεια, την απειλή πείνας, τα αποτρόπαια εγκλήματα, κυρίως όμως με την αποστασία μας και την απομάκρυνσή μας από τον Λυτρωτή μας Αναστάντα Χριστό αν αισθανώμεθα πως μέσα μας υπάρχει κάποιος «Άδης», κάποιος «θάνατος», κάποια απογοήτευση, αποτελέσματα αυτά της «παντοειδούς» αμαρτίας, ας μην απελπισθούμε, ας μη λιποψυχίσουμε.

Υπάρχει του Άδου το νίκος, Αυτός που κατέβηκε στα έγκατα της γης και εκεί συνέτριψε τις ασφαλιστικές αμπάρες, που κρατούσαν για πολλούς αιώνες φυλακισμένους τους δεσμίους, και μετά από τρεις ημέρες αναστήθηκε από τον

τάφο, όπως ακριβώς ο Ιωνάς βγήκε από το κήτος της θαλάσσης.

Είναι ο Αναστάς Χριστός, που δεν παύει να κατέρχεται στο βάθος της καρδιάς μας και να συντρίβει τις πλάκες των τύψεων, του φόβου, των ανασφαλειών μας και να χαρίζει αναφαίρετη ειρήνη και χαρά στην τρικυμισμένη ψυχή μας.

Ας χαρούμε την μεγάλη ευεργεσία που μας χάρισε ο Κύριος. Ας τραφούμε, αφού προετοιμαστήκαμε κατάλληλα, από το Πάσχα το μυστικό. Ας πιούμε όλοι μαζί «καινούργιο ποτό» (γιοματάρι). «Ας πίωμεν πηγήν αφθαρσίας: ήτοι την αφθαρτίζουσαν ημάς και ανακαινίζουσαν, την οποίαν επήγασεν ο Χριστός εκ του πετρίνου τάφου Του σήμερον αναστάς» (Αγ. Νικόδημος Αγιορείτης). Πέτρινος τάφος είναι η κάθε Αγία Τράπεζα. «Η αγία τράπεζα εστιν αντί του τόπου ταφής…» (Γερμανός Κων/πολεως). Είναι «Τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν ιλασμών».

Είναι αθάνατος πηγή! Τω Αναστάντι Χριστώ ο αίνος και η δόξα εις τους απεράντους αιώνας. Αμήν. Χρόνια πολλά, ευλογημένα! Διάπυρος προς τον λυτρούμενον ημάς εκ του θανάτου Κύριον ευχέτης Σας και πάντοτε με Πατρική αγάπη, στοργή και ευλογίες

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΣΑΣ

† Ο Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ